

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 2T/241/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3715010453
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Kovačínová
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2021:3715010453.17

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Považská Bystrica, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lucie Kovačínovej a prísediacich T. H. V. H. T. X., na hlavnom pojednávaní konanom dňa 01.12.2021, trestnej veci obžalovaných 1/ T. W., nar. XX.XX.XXXX P. N. a 2/ L. L., nar. XX.XX.XXXX P. X., pre pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zák. a iné, takto

rozhodol:

obžalovaný 1/ T. W. C. S. Ú. G., nar. XX.XX.XXXX P. N., trvale bytom J. X. XX, C. L.,

obžalovaný 2/ L. L. G. N. X. N. I. N. B. Q. S., nar. XX.XX.XXXX P. X., trvale bytom X., S. XX, adresa na doručovanie X., U. XX, C. L.,

sú vinní, že

obžalovaný 1/ T. W., obžalovaný 2/ L. L.

1/ obžalovaný 1/ T. W., v úmysle neoprávnene sa obohatiť, dňa XX.XX.XXXX, v predajni spoločnosti K., U..G..C., X. - X., W. XXXX, Č. G., predstieral kúpu tovaru spoločnosťou X., U..G..C., W. XX, X., N.: XX XXX XXX, konkrétne kúpu 20 ks stolov značky Lucco, 80 ks stoličiek zn. Prado a 80 ks podsedákov v hodnote celkom 283.780,- Kč a za pomoci obžalovaného 2/ L. L., ktorý za sľúbenú odmenu vystupoval ako zástupca kupujúceho, teda ako konateľ spoločnosti X., U..G..C., X., hoci vedel, že ako konateľ tejto spoločnosti je len fiktívne zapísaný v obchodnom registri, ale reálne predmet jej podnikania nevykonáva, a že tovar v skutočnosti táto spoločnosť nekupuje, po vyplatení zálohy 100.000,- Kč, dosiahol vystavenie zákazkového listu číslo 10114, s dohodnutým termínom dodania tovaru do 10.06.2010, ktorý obžalovaný 2/ L. L., v mene kupujúceho podpísal, a na základe ktorého dňa 10.06.2010, obžalovaný 2/ L. L., dohodnutý tovar aj prevzal, avšak obžalovaný 1/ T. W. zabezpečil odvoz tovaru do reštaurácie SO. T. S. - L. P. I. G., ktorú prevádzkuje ako spolumajiteľa zároveň spolukonateľ spoločnosti G. I., U..G..C., Y. X, I. G., N.: XX XXX XXX a zvyšok kúpnej ceny nezaplatil, pričom obžalovaný 1/ T. W. od začiatku vedel, že uvedený tovar mieni získať pre vlastnú potrebu, resp. pre potrebu vlastnej firmy a bez zaplatenia celej kúpnej ceny a následne nadobudnutie tovaru v účtovníctve spoločnosti G. I., U..G..C., fiktívne deklaroval faktúrou číslo 054/2010, zo dňa 20.06.2010, vystavenou spoločnosťou V. U., U..G..C., P.Ý. T., ako dodávateľom, v cene 12,780,- Eur, čím obžalovaní spôsobili spoločnosti K., U..G..C., X., X., W. XXXX, Č. G., N.: XX XXX XXX, škodu 283.780,- Kč, v prepočte 11.126,45 Eur,

obžalovaný 1/ T. W.

2/ v úmysle neoprávnene sa obohatiť, v presne nezistenom čase, začiatkom marca XXXX v I. G. predstieral záujem o prenájom priestoru v rodinnom dome súp. č. XX na Y. D. P. I. G. u majiteľky domu N. U.C., a keď táto s prenájom súhlasila, dňa XX. marca XXXX jej v I. G. predložil na nahliadnutie vypracovanú zmluvu o nájme priestoru v tejto nehnuteľnosti, pričom potom ako sa oboznámila s jej obsahom, jej následne tohto dňa v popoludňajších hodinách v priestoroch L. B. Y. D. P. I. G. predložil

na podpis zmluvu, o ktorej tvrdil, že je ďalším vyhotovením tejto nájomnej zmluvy, hoci predmetom zmluvy v skutočnosti nebol dohodnutý nájom nehnuteľnosti, ale kúpa rodinného domu súp. č. XX postaveného na parcele W.-S. XXX a pozemkov na parcelách W.-S. XXX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 153 m² a W.-S. XXX - záhrada o výmere 505 m², v podiele 1/1, zapísaných na liste vlastníctva číslo XXX, katastrálneho územia I. G., vo vlastníctve N. U., v dôsledku čoho táto v omyle vyvolanom konaní obžalovaného 1/ podpísala kúpnu zmluvu v presvedčení, že podpisuje zmluvu o nájme dotknutých nehnuteľností, čím obžalovaný 1/ spôsobil N. U. škodu 23.265,15 €, čo predstavuje hodnotu nadobudnutých nehnuteľností, pretože v skutočnosti jej žiadnu kúpnu cenu nezaplatil a od počiatku ani zaplatiť nemienil a na základe takto uzavretej kúpnej zmluvy a jeho návrhu na vklad nadobudol vlastnícke právo k uvedeným nehnuteľnostiam rozhodnutím U. W. L. číslo V XXX/XX zo dňa 14.03.2012 o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností,

t e d a

obžalovaný 1/ T. W.

v bode 1/ a 2/

na škodu cudzieho majetku seba a iného obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku značnú škodu,

obžalovaný 2/ L. L.

v bode 1/

úmyselne poskytol inému pomoc na spáchanie trestného činu, ktorého sa páchatel dopustil tým, že na škodu cudzieho majetku seba a iného obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu,

t ý m s p á c h a l i

obžalovaný 1/ T. W.

v bode 1/ a 2/

dvojnásobný prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák. účinného do 31.12.2016

obžalovaný 2/ L. L.

v bode 1/

ako účastník - pomocník podľa § 21 ods. 1 písm. d) Tr. zák., prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák. a

o d s u d z u j ú s a z a t o

obžalovaný 1/ T. W.

Podľa § 221 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 42 ods. 1, 2 Tr. zák., s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., na súhrnný úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 24 (slovom: dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., sa mu výkon trestu podmienene odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák., sa mu určuje skúšobná doba na 36 (slovom: tridsaťšesť) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. sú ukladá obžalovanému trest zákazu činnosti riadiť všetky motorové vozidlá na dobu 18 (slovom: osemnásť) mesiacov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. sú r u š í výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. XT/XX/XXXX, zo dňa 02.10.2019, právoplatného 17.09.2020, na trest odňatia slobody v trvaní dvanásť mesiacov podmiennečne, so skúšobnou dobou v trvaní osemnásť mesiacov a trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na osemnásť mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. je obžalovaný povinný nahradiť škodu poškodenému W. V., B.. XX.XX.XXXX, X. I. XXX, C. L., vo výške 596,27 Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. sa poškodený KH. V., B.. XX.XX.XXXX, X. I. XXX, C. L., so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

obžalovaný 2/ L. L.

Podľa § 221 ods. 2 Tr. zák., s prihliadnutím na § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., § 36 písm. j), l) Tr. zák., na trest odňatia slobody v trvaní 12 (slovom: dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., sa mu výkon trestu podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák., sa mu určuje skúšobná doba na 18 (slovom: osemnásť) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor podal na obžalovaných obžalobu nasledovne:

- na obžalovaného 1/ T. W. pre dvojnásobný prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák. účinného do 31.12.2016, ktorého sa mal dopustiť tak ako je uvedené v bode 1/ a 2/ výroku a
- na obžalovaného 2/ L. L. pre prečin podvodu podľa 221 ods. 1, 2 Tr. zák. , ktorého sa mal dopustiť ako účastník - pomocník podľa § 21 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. tak ako je uvedené v bode 2/ výroku.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie nasledovne:

- k bodu 1/ výroku výsluchom obžalovaných, svedkov K. Z., P. G., H. W., J. P. J., G. J.Q.P., prečítaním svedeckých výpovedí O. C., Š. V., zápisnice o konfrontácii svedkyne P. G. a obžalovaného 1/ a oboznámením ďalších listinných dôkazov a

- k bodu 2 výroku výsluchom obžalovaného 1/ T. W., poškodenej N. U., splnomocnenkyne poškodenej Y.. R. V. J., T., svedkýň N.. T. W., Y.. L. Y.C., prečítaním svedeckej výpovede T. W.O., oboznámením znaleckých posudkov Y.. N. B., KEÚ PZ Bratislava a N.. I. a oboznámením ďalších listinných dôkazov.

K bodu 1/ výroku:

Obžalovaný 1/ T. W. uviedol, že do reštaurácie U. bolo treba nakúpiť záhradný nábytok, ktorý zháňal spolu so svojím spoločníkom G. J., išli si tento pozrieť do predajne do X., bol tam spolu s J., Z. L. H. W. L. cca pol až trištvrté hodiny, jednali tu s p. G.. On sám bol v predajni len raz, obžalovaný 2/ L. s ním nebol, vôbec ho nepozná, nepozná ani firmu X., U..G..C.. Nábytok nakoniec kúpili od firmy V., ktorá sa im ozvala na inzerát. Terasový nábytok od nich bol výhodnejší čo sa týka kvality, rozmerov, bolo to aj s dopravou. Nevedel uviesť s kým v rámci spoločnosti V. jednal. Peniaze na tovar mal z pôžičiek, ktoré sa brali v začiatkoch reštaurácie, jednu zobrala jeho krstná, jednu otec a jednu matka, plus mal našetrované a zarobené peniaze. Tovar vyplácal v hotovosti pri jeho dovoze, bol pri tom G. J. a jeho otec, oni videli ako to vypláca. Na otázku prokurátora prečo títo dvaja najskôr vypovedali, že pri tom neboli a neskôr zmenili výpoveď, obžalovaný 1/ uviedol, že pri tom boli, ale či si to aj všimli nevie, keby tovar nevyplátil tak mu ho nedajú. Na otázku ako si vysvetľuje, že pri prehliadke priestorov boli nafotené a

zadokumentované časti záhradného nábytku, ktorý vyrábala a predávala spoločnosť K. uviedol, že oni asi mali viac miest na predaj alebo mali asi nejaké kontakty medzi sebou, potom uviedol, že to nebolo stopercentné, to zistili až keď to priviezol, podobalo sa to, ale on nevedel, že to je odtiaľ, ani sa nepýtal odkiaľ to je. Na otázku ako si vysvetľuje, že svedkyňa G. ho opoznala ako človeka, ktorý vyplatil zálohu za tovar uviedol, že on žiadnu zálohu nevyplácal.

Obžalovaný 2/ L. L. uviedol, že na I. G. v nejakej reštaurácii boli kvôli stoličkám, došli tam ešte takí dvaja a že treba niečo podpísať, nejaký tovar, nejaký dodací list, nevie kto to bol ani kým bola faktúra vystavená. Faktúra bola na nejaké stoly a stoličky, túto podpisoval vlastným menom, vtedy bola na neho napísaná spoločnosť X., oni doniesli razítka od tej firmy aj dodací list. Na I. G. ho niekto doviezol v aute, nejaký kamarát z X. to vybavoval, že si môže niečo zarobiť, že niečo podpíše a dostane za to 100,- €, v tej pizzérii to podpísal. Boli tiež v nejakej firme K. ten nábytok obzerať v Č., tam nepodpisoval nič, bol svedkom toho ako ten jeden v hotovosti vyplatil 100.000 CZK, obžalovaného 1/ však vidí prvýkrát. Videl, že tovar sa naložil, kde ho odviezli nevie, že vraj niekde do X.. Z tej firmy K. niekto za ním potom ešte bol, nejaká žena.

Vzhľadom na rozpory bola prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania, v ktorej obžalovaný 2/ uviedol, že niekedy v roku 2009 ho v X. oslovil

jeho kamarát Y., ktorého priezvisko nepozná, s tým, či si nechce zarobiť nejaké peniaze. Následne objednal nejaké auto a spoločne odišli do Č. G. do firmy K., U.. G.. C.. obzrieť nejaký nábytok. Na žiadosť tohto priateľa mu poskytol svoj občiansky preukaz. Po príchode do firmy tento Y. vyplatil zálohu 100.000,- Kč, nábytok sa naložil do dodávky a odviezol preč. Obvinený uviedol, že nemá vedomosť o tom, kam bol nábytok odvezený. Sľúbenú odmenu vo výške asi 100,- € doteraz nedostal. O spoločnosti X., U.. G.. C.., X., ktorej mal byť konateľom, nikdy nepočul. Svoju výpoveď následne opakovane zmenil, keď uviedol, že v X. ho oslovil kamarát Š., ktorého priezvisko nepozná, s takou istou požiadavkou. Na rozdiel od svojej pôvodnej výpovede uviedol, že pri preberaní tovaru sám podpisoval nejaké papiere, avšak nevie aké a zo sľubovanej odmeny dostal vyplatených iba 50,- €. Svoju výpoveď zmenil aj v tom, že uviedol, že má vedomosť, že je v obchodnom registri evidovaný ako konateľ spoločnosti X., U.. G.. C.., avšak žiadnu firmu

nevlastní a nevykonáva ani podnikateľskú činnosť. Záverom uviedol, že si je vedomý toho, že svojim konaním sa dopustil trestného činu, avšak nemal z čoho žiť a potreboval sľúbených 100,- €. Svoje konanie oľutoval.

Po prečítaní svedeckej výpovede obžalovaný 2/ uviedol, že je pravdou, že nábytok boli obzerať, vo firme podpísal tie papiere a tuší, že dostal odmenu 50,-€, videl ako sa vyplácajú tie peniaze, ten kamarát bol Š., silnejšej postavy.

Svedok K. Z. uviedol, že v čase skutku bol konateľom spoločnosti K. táto spoločnosť už neexistuje, prešla konkurzom. On nebol účastníkom ani jedného jednania, ani objednávky, k nemu sa to dostalo až keď sa zistilo, že spoločnosť, ktorá si nábytok objednala zaň nezaplatila. Ohľadne nábytku jednala p. G., za nábytok bola vyplatená iba záloha 100.000 CZK. Na základe popisu účtovníčky a ďalších okolností, ŠPZ prišli na p. L., ktorého s p. G. vyhľadali v dedine niekde blízko X. a ten im povedal, že bol podvedený, že bol nastrčený ako biely kôň, nevedel však kým, nepoznal ho. Cez rôznych kamarátov sa im potom podarilo zistiť, že ten tovar je na I. G., s p. G. a jej manželom tam osobne boli pozrieť, jednalo sa o nejakú reštauráciu, boli tam ako hostia, pričom zistili, že nábytok je ich, aj ho počítali. Tento nábytok ich firma vyrábala 20 rokov, spoznal ho určite, pretože bolo na ňom logo H. a nápis A..K..S.. Následne išli teda na políciu do L. a s nimi sa na I. G. vrátili. V reštaurácii sa vtedy s nikým nerozprávali, obžalovaného 1/ pozná, videli sa vtedy v reštaurácii.

Na hlavnom pojednávaní tiež bola prečítaná výpoveď svedka z prípravného konania zo dňa 22.07.2015, kde svedok uviedol, že bol konateľom spoločnosti K., U..G..C... Na základe toho, že niekedy v roku 2010 nebola uhradená faktúra vystavená spoločnosti X., U..G..C.. X. sa od L.. G. dozvedel okolnosti predaja tovaru, úhrady tovaru, jeho odberu a následného nezaplatenia. Nejaký zástupca spoločnosti X., U..G..C.. telefonicky komunikoval s snažil sa dohodnúť splátky, ale k plateniu stále nedochádzalo, rozhodli sa s p. G. osobne navštíviť sídlo spoločnosti X., U..G..C.., v X. ale túto firmu nikto nepoznal a z výpisu z obchodného registra zistili adresu konateľa L.. L.. Tohto teda navštívili na adrese v X., kde im povedal, že všetko zorganizoval L.. W., že ho priviezli do firmy K., kde podpísal objednávku, zaplatil zálohu, prevzal tovar a príslušné doklady a potom ho priviezli do B., kde ho naložili do druhého auta a odviezli do X.. Neskôr mu L.. G. povedala, že tovar by sa mohol nachádzať v L. B. I. G., kde sa s L.. G. vybrali a skutočne tam objavili ich tovar - záhradný nábytok v počte 80 stoličiek typu PRADOS vrátane podsedákov a 20 stolov. V pizzérii mu tiež L.. G. potvrdila, že sa tu nachádzajú ľudia, ktorí od

nich tovar brali, nič však neriešili a išli podať trestné oznámenie na políciu do L.. Na mieste potom spolu s políciou identifikoval tovar, a to podľa loga, ktoré bolo na jednotlivých opierkach stoličiek „H.“, tiež podľa vyznačenia samolepkou A.K.S.. Touto samolepkou bol označený každý tovar na predaj, na mieste však všetok tovar takto označený nebol, zrejme sa to časom odlepilo alebo bolo odstránené zámerne. Avšak aj tak tovar identifikoval presne, pretože išlo o špecifický tovar, ktorý bol v ich spoločnosti priamo vyrobený, tovar sám vyvíjal a vyrábal, preto ho pozná.

Svedkyňa P. G. uviedla, že na skutok si presne nepamätá vzhľadom na dostup časů, do roku 2012 pracovala v spoločnosti K., U..G..C.. Boli u nich pre záhradný nábytok, zaplatili zálohu asi 100.000 CZK s tým, že zvyšok zaplatia potom, nábytok medzitým odviezli a potom už ich nemohli zohnať. Neskôr zistili, že nábytok sa nachádza v nejakej reštaurácii na I. G., kde zavolali políciu a spísali protokol. Prítomného obžalovaného 1/ pozná, ten tam bol, aj L.. L. tam bol, podpisovalo sa, vyplatila sa záloha.

Na hlavnom pojednávaní bola prečítaná výpoveď svedkyne z prípravného konania zo dňa 23.02.2011 a 22.07.2015, z ktorej vyplynulo, že ako zamestnankyňa spoločnosti K., U..G..C.. bola niekedy v máji 2010 telefonicky kontaktovaná z telefónneho čísla XXXXX X.XXXXXXXX neznámou osobou ženského pohlavia s tým, že táto má záujem o kúpu záhradného nábytku do reštaurácie. Následne dňa 26.05.2010 priestory firmy navštívili dvaja muži a dve ženy so Slovenskej republiky, z ktorých jedna sa predstavila ako osoba, ktorá ju predtým telefonicky kontaktovala. Jeden z mužov si vybral tovar, konkrétne kovové stoličky a kovové stoly a podušky a uviedol, že v krátkom čase príde tento tovar záväzne objednať. Dňa 31.05.2010 prišiel tento muž v spoločnosti ďalšieho muža, ktorý sa predstavil ako L. L., konateľ spoločnosti X., U.. G. C., X. a ona im na základe ich žiadosti vystavila zákazkový list č. 10114 na výrobu predmetného záhradného nábytku v hodnote 283.780,- Kč, pričom od toho neznámeho muža (teda nie od L.) prevzala zálohu 100.000,- Kč. S uvedenými osobami prišiel aj ďalší muž, ktorý sa však jednania nezúčastnil. Títo zákazníci prišli na osobnom motorovom vozidle H. evid. č. L. XXX H.. Podľa dohody sa mali opätovne dostaviť dňa 10.06.2010 za účelom prevzatia tovaru s tým, že doplatok kúpnej ceny bude vyplatený do týždňa od prevzatia tovaru. Na základe uvedeného dohovoru

sa následne do predajne dostavil L. L. a úplne iní dvaja muži a do dodávkového vozidla zn. N. evid. čísla X. XXX U. naložili vyrobený tovar, konkrétne 80 ks stoličiek PRADO, 20 ks stolov LUCCO a 80 ks podsedákov. Na základe toho, že s uvedenými osobami jednak telefonovala a jednak sa osobne stretla, môže jednoznačne povedať, že ten neznámy muž, ktorý sa pôvodne dostavil do predajne s L. L., a od ktorého prevzala zálohu za tovar, sa jej do telefónu predstavoval ako L., avšak L. bol iný muž. Keďže tovar nebol vyplatený, s pánom Z. vykonali vlastné pátranie, pri ktorom boli v sídle spoločnosti X., U..G..C.. P. X., aj za L. L. u neho doma a zistili, že uvedená firma na deklarovanej adrese nesídli a L. L. sa im priznal, že ako konateľ uvedenej spoločnosti vystupoval len fiktívne a za odmenu. Keď obchádzali reštaurácie v blízkosti hraníc, v reštaurácii PN. U. P. I. G. spoznali nábytok vyrobený ich spoločnosťou a predaný údajne spoločnosti X., U..G..C.. Keď sa stretli s majiteľom reštaurácie T. W., tohto jednoznačne opoznala, ako neznámeho muža, ktorý sa pôvodne dostavil do predajne s L. L. a ktorý predmetný tovar v predajni aj reálne objednal. Pri stretnutí bol aj druhý majiteľ reštaurácie pán J., pričom obaja tvrdili, že predmetný nábytok riadne kúpili, avšak sa rozchádzali v tom, od koho, pretože jeden tvrdil, že ho kúpili od L. a druhý, že od nejakého V.. Svedkyňa tiež potvrdila zistenie konkrétnych identifikačných údajov na záhradnom nábytku umiestneného v priestoroch reštaurácie spôsobom, ako to vo svojej výpovedi opísal K. Z.. Záverom svojej výpovede jednoznačne uviedla, že celú záležitosť ohľadom objednávky tovaru vybavoval pán W., ktorý L. inštruoval, ako má konať.

Po prečítaní predmetných výpovedí svedkyňa uviedla, že to tak bolo, po tom ako si obžalovaný 1/ sňal rúško jednoznačne potvrdila, že sa jedná o p. W., s ktorým jednála.

Svedkyňa H. W., matka obžalovaného 1/ uviedla, že ona pomáhala s financiami na chod firmy, brala úvery a tieto sa vkladali do s.r.o., syn si vzal do prenájmu priestory, vybral životnú poisťku, niečo mal aj ušetrené, potom však došli peniaze a tak ona zobrala úver 12.000,- €, potom ďalší 11.400,- € vzala jej sestra. Všetky peniaze išli na prerábku U.. Taktiež si od miestneho podnikateľa požičala 7.000,- €, od krstného 5.000,- €. Keď prišla kríza a zle sa splácal úver jej sestry, tak ona vzala ďalší úver z 1. stavebnej vo výške 14.400,- €, ktorým chcela vyplatiť sestrin úver a zostalo by aj na prevádzku. Do toho však prišlo to, že konatelia zhľadali záhradný nábytok a syn ju požiadala, aby mu ešte naň požičala, preto nahlásila v banke výber a peniaze osobne priniesla do U.. Už keď išla z banky videla, že tam čaká nejaká dodávka s nábytkom, ona odovzdala peniaze, dali jej doklad o zaplatení a faktúru. Až keď boli peniaze vyplatené sa mohol začať nábytok vykladať, to už ona odišla. Peniaze odovzdala synovi, videla ako ich vyplácal, tiež videla, J., ktorý tam čakal.

Vzhľadom na rozpory vo výpovedi svedkyne bola prečítaná jej výpoveď z prípravného konania z 21.08.2012, v ktorej svedkyňa taktiež uvádzala ako si vzala úvery na chod spoločnosti G.. Uviedla, že určite si nepamätá, že mali nejakého českého dodávateľa, pri dovoze nábytku nebola.

Na otázku prokurátora, že z prvotnej výpovede vyplýva, že pri dovoze prítomná nebola a nevie o tom nič uviesť a následne v roku 2015 a na hlavnom pojednávaní vypovedala odlišne uviedla, že pri samotnom dovoze nebola, už keď išla z banky, auto tam stálo. O peniazoch pôvodne nehovorila preto, že sa jej na to nikto konkrétne nepýtal. Keď odovzdala peniaze a odchádzala, videla ako nábytok začínajú vykladať, viedla p. J. ako to vykladá. Videla ako syn odovzdáva peniaze nejakému pánovi.

Svedok J. P. J. vypovedal, že asi v rokoch 2010 - 2012 pomáhal v pizzérii, kde jeho syn bol spoločník, robil tam pomocné práce, nepamätá si kedy presne prišli tie záhradné stoličky, vie, že tieto boli drahé a keď ich priviezli, p. W. išla zháňať peniaze, aby ho mohli zaplatiť. Až keď sa peniaze dali dokopy, povedali mu, že už môže vykladať. Auto, ktoré nábytok doviezlo bol nákladák, tuší, že bielej farby, nevie ani kto ho doviezol. L.. W. výskala, že je to strašne drahé, začala vyvolávať, zháňala peniaze, potom, keď ich zohnala, videl, že L.. W. má peniaze v rukách, ale komu ich dala nevie. Nevie, či nábytok vykladal on sám alebo mali nejakého pomocníka.

Vzhľadom na rozpory vo výpovedi svedka boli prečítané výpovede z prípravného konania zo dňa 21.08.2012 a 29.09.2015. Z výpovede zo dňa 21.8.2012 vyplynulo, že v pizzérii pomáha, pomáhal aj vykladať záhradný nábytok, ale nespomína si aké auto ho doviezlo ani kto tam bol, on už prišiel až ku konci, keď už bolo takmer všetko vyložené. Pri odovzdávaní peňazí prítomný nebol. Z výpovede zo dňa 29.09.2015 vyplynuli skutočnosti ako ich svedok uvádzal na hlavnom pojednávaní.

Na uvedené svedok na hlavnom pojednávaní uviedol, že on tam rozpory nevidí, že človek sa potom rozpamätá a on tam všetko robil rutinne.

Svedok G. J. vypovedal, že v rokoch 2010 - 2013 bol spolumajiteľom pizzerie U., vie, že od niekoho kupovali stoličky, pretože okolo toho bolo veľké haló, matka obžalovaného 1/ sa rozčuľovala, pretože boli drahé. Vie, že nábytok im doviezli na bielej dodávke, asi slovenskej, pričom tento nechceli vyložiť, kým to nevyplatia. Matka obžalovaného 1/ išla vtedy do banky, presnú kúpnu cenu si nepamätá. On si ani nepamätá okolnosti kúpy, keďže toto bola parketa obžalovaného 1/. Financovanie pizzerie zabezpečovala matka obžalovaného 1/, brala úvery, založila byt, aj jeho mama im niečo poskytla. Na otázku prokurátora či bol alebo nebol prítomný pri vyplácaní kúpnej ceny, keďže vo výpovedi z 04.09.2012 uviedol, že nebol a vo výpovedi z 29.09.2015, že peniaze p. W. dala obžalovanému 1/ a on ich vyplatil uviedol, že o peniaze sa nestaral, riešil to obžalovaný 1/ s matkou, či to vyplácal jeden alebo druhý to neriešil, vie však, že sa to vyplácalo, že p. W. bola vtedy v banke. Nepamätá si, či niekedy bol v poškodenej spoločnosti v Č., okolo nábytku behali, ale viac menej to riešil obžalovaný 1/. Nemal ani vedomosť od koho sa nábytok kupoval. Pamätá si, že niečo sa s tým nábytkom potom riešilo, bol vtedy doma a niekto mu volal, že v pizzérii sú policajti, on priamo so zástupcami poškodenej spoločnosti nehovoril, resp. si to nepamätá. Pokiaľ ide o obžalovaného 2/, tohto nepozná, ani meno mu nič nehovorí. Zo zápisnice o rekonvícii bolo zistené, že P. G. potom, čo vlastnými slovami opísala osoby páchatel'ov, jednoznačne opoznala obžalovaného 1/ T. W., ako muža, ktorý bol pôvodne vyberať nábytok a ktorý bol následne vo firme aj s L. L. a vyplatil jej zálohu 100.000 CZK. Obžalovaného 2/ L. L. jednoznačne opoznala ako osobu, ktorú vo svojej výpovedi opisovala ako osobu L., a ktorá bola prítomná pri tom ako obžalovaný 1/ T. W. v predajni vyplatil zálohu za tovar.

Z výpovede svedka O. C.H. majiteľa nákladného vozidla zn. N. evid. čísla X. XXX U. vyplynulo, že tento realizoval prepravu predmetného záhradného nábytku do X. pre neznáme osoby, ako zástupcov spoločnosti X., U..G..C..

Z výpovede Š. V. vyplýva, že je konateľom spoločnosti V. U., U..G..C.. P. T., ale len fiktívne, pretože bol bezdomovcom a za finančnú odmenu na seba fiktívne prevzal túto spoločnosť. Svedok uviedol, že nepozná spoločnosť G. I., U..G..C.. I.É. G. ani jej konateľov a nemá vedomosť ani o predaji záhradného nábytku od spoločnosti K., U..G..C... Nepozná ani reštauráciu U. T. S. - L. P. I.S. G.V., prípadne ich zástupcov. Po predložení faktúry vystavenej spoločnosťou V. U., U..G..C.. ako dodávateľom pre spoločnosť G. I., U..G..C.. ako odberateľa z 20.06.2010, predmetom ktorej bolo dodanie 80 ks nábytku PRADO, 20 ks

nábytku LUCCO a 80 ks podsedákov v hodnote 12.780,- € a príslušného príjmového pokladničného dokladu, uviedol, že tieto účtovné doklady nepozná a pečiatkou spoločnosti nikdy nedisponoval. Tiež uviedol, že nepozná ani L. L..

Z listinných dokladov preukazujúcich objednávku a predaj predmetného záhradného nábytku vyplýva, že dňa 31.05.2010 L. L. ako zástupca spoločnosti X., U..G..C., X. objednal v spoločnosti K., U..G..C., X. - X., Č. G., výrobu a dodanie 80 ks nábytku zn. PRADO 2063, 20 ks nábytku značky LUGCO etmos 85 x 85 a 80 ks podsedákov Softkissen 0-904 7301904 v hodnote celkom 283.780 Kč, s termínom dodania 10.06.2010, vlastnoručne podpísal zákazkový list, príjmový pokladničný doklad na zálohu 100.000,- Kč, dodací list zo dňa 10.06.2010 a čestné vyhlásenie, že zakúpený tovar bol prepravený do iného členského štátu EÚ.

Z účtovných dokladov údajne vystavených spoločnosťou V. U., U..G..C., P. T. a spoločnosťou G. I., U..G..C., I. G. vyplýva, že dňa 20.06.2010 bola vystavená faktúra na tovar zhodný s vyššie uvedeným záhradným nábytkom (zhoda v počte kusov dodaného tovaru, aj v značke tovaru) na sumu celkom 12.780,- €, ktorý mala dodať spoločnosť V. U., U..G..C.. spoločnosť G. I., U..G..C., a za ktorý mal zástupca objednávateľa dňa 22.06.2010 zaplatiť v hotovosti 12.780,- €.

V rámci realizácie prehliadky iných priestorov - reštaurácie U. T. S. - L., na Y. D. P. I. G. - prevádzkovej spoločnosťou G. I., U..G..C., I. G., ktorej spolujateľom a spolukonateľom je aj obžalovaný 1/ T. W., bolo zistené, že v záhradnej časti reštaurácie sa nachádza 20 ks rovnakých stolov, 80 ks rovnakých stoličiek a 80 ks podsedákov, stoly o rozmeroch 85 x 85 z perforovaného plechu, ktoré nie sú opatrené žiadnym označením výrobcu ani logom, stoličky z toho istého perforovaného plechu, s nápismi vo forme nitu ".", pričom na 30 ks stoličiek je nálepka A..K..S. a podsedáky s nápisom doppler.

Výpisom z evidenčných kariet vozidiel bolo zistené, že majiteľom osobného motorového vozidla zn. H.vid. čísla L. XXX H. je obžalovaný 1/ T. W. a majiteľom nákladného vozidla zn. N. evid. čísla X. XXX U. je O. C..

K bodu 2/ výroku:

Obžalovaný 1/ T. W. uviedol, že poškodená p. U. je jeho susedka, doteraz býva v predmetnom dome. On so svojím spoločníkom chceli dom odkúpiť a rozšíriť terasu s tým, že poškodená by v dome dožila. Poškodená najskôr povedala, že nemá dôvod dom predať, neskôr však k predaju pristúpila s tým, že tam bude môcť dožiť. K podpisu nájomnej zmluvy nedošlo, nevie si vysvetliť ako je možné, že taká zmluva existuje. Kúpnu cenu stanovili na základe ústnej dohody, vychádzali z celového stavu domu, ktorý je zlý, cena bola vyplatená v hotovosti z jeho súkromných peňazí (nasporené a pôžičky), odovzdával ich v reštaurácii. Nespomína si aký mal vtedy príjem, predtým pracoval v S., kde sa dobre zarábalo. Na otázku prečo zmluvu uzatvoril ako fyzická osoba, keď sa malo jednať o rozšírenie spoločnosti uviedol, že prevádzka bola otvorená na jeho živnosť. Doživotné právo bývania nie je v zmluve zakomponované, nakoľko sa dohodli ústne a p. U. na tom ani netrvala, doteraz v dome býva. Samotnú zmluvu mala p. U. minimálne dva dni v ruke, študovala ju, s tou prišla aj za notárkou, ktorá overovala podpis, pričom táto sa jej pýtala, či vie čo podpisuje, na čo p. U. uviedla, že áno. Návrh na vklad vlastníckeho práva podával asi on, rozhodnutie bolo doručené do reštaurácie jemu a bola pri tom aj p. U.. Obe doručky však podpísal on, pretože to tak bolo dohodnuté a bolo to aj v zmluve, jedno rozhodnutie však p. U. dal. On potom nehnuteľnosť začal prerábať, neskôr v roku 2012 ju predal kamarátovi T. W. za 17.000,- €, s tým, že keď ju opäť bude potrebovať, tak ju odkúpi naspäť. Potreboval peniaze, preto kúpna cena bola rovnaká, za akú nehnuteľnosť odkúpil od p. U.. Pokiaľ prokurátor poukázal na to, že dňa 04.04.2011 obžalovaný s T. W. uzatvoril bezúročnú zmluvu o pôžičke vo výške 6.300,- €, pričom podpisy na zmluve boli overené až dňa 04.04.2012, obžalovaný uviedol, že on túto pôžičku splácal postupne, ale bol tam aj úrok, pričom potom táto pôžička bola odrátaná z kúpnej ceny a v konečnom dôsledku dostal asi 13.500,- €. Na otázky obhajkyne uviedol, že s p. U. sa stretáva, ona sa však správa akoby nebola normálna, chodí o 11 v noci, díva sa do okien, sedí nahá na terase, kradne veci, dáva veci z jeho pozemku na svoj. Na otázku splnomocnenca poškodenej opätovne uviedol, že peniaze vyplatil p. U.C. v hotovosti v reštaurácii, pričom nevie, či to bolo pred alebo po príchode notárky. P. U. v dome naďalej žije, sama si platí energie. Na otázku prečo návrh na vklad podal v zrýchlenom konaní, čím navýšil správny poplatok uviedol, že bola taká možnosť, tak ju využil.

Poškodená N. U. vypovedala, že s obžalovaným bývajú v jednom dvore s tým, že obžalovaný za ňou prišiel s požiadavkou, či nechce prenajať miestnosť vpredu, jednalo sa o miestnosť cca 5 x 6 m bez vody, WX, je tam však elektrina. Ona s tým súhlasila s tým, že nájomné by malo byť vo výške 120,- € mesačne. Asi po troch mesiacoch za ňou obžalovaný prišiel, že s tým teda súhlasí, že môžu napísať zmluvu, pričom ona mu vtedy dala od tej miestnosti aj kľúč, ak by si tam chcel niečo urobiť, kľúč jej však doposiaľ nevrátil, ani tam nič neurobil. Následne asi za 3 dni obžalovaný prišiel s tým, že zmluvu napísal, nech si ju prečíta a podpíše. Jej sa nepáčila formulácia zmluvy, ale asi po troch dňoch keď za ňou obžalovaný prišiel, túto podpísala. Chcela, aby išli overiť podpisy na obecný úrad, na čo jej obžalovaný povedal, že má svoju právničku, že ju zavolá a podpíše to v pizzerii. Následne asi po dvoch dňoch ju zavolať do pizzerie, kde bola neznáma pani, táto sa jej pýtala, či zmluvu čítala, či s ňou súhlasí, ona jej povedala, že je divná, ale súhlasí, dala tej pani občiansky preukaz, pani to zapísala do nejakej knihy, kde boli riadky, pričom sa dalo všeličo pripísať na všetky strany. Podpisom to skončilo, ona mala svoj papier, obžalovaný svoj. Asi za dva dni obžalovaný prišiel opäť, že napísal k zmluve dodatok, najskôr nechcela podpísať, ale on ju nútil, že nič sa nemení, že len nech to podpíše a dal jej 1 ks papiera, na ktorom bolo niečo napísané strojom, že dole to má podpísať, dal jej aj prepisovačku, tak to teda podpísala a napísala tam aj dátum, teda 5.03.2011. Koncom roka išla na obecný úrad zaplatiť domovú daň a pani úradníčka jej povedala, že ona už nemusí nič platiť, že všetko platí obžalovaný, lebo ona mu ten majetok predala. Vtedy išla vedľa do kancelárie k p. W., že čo sa to stalo, že ona nikomu nič nepredala, že obžalovaný chcel iba prenajať miestnosť. Následne za pomoci obecného úradu podala trestné oznámenie. Obžalovaný jej doposiaľ nezaplatil nič, nikdy sa o kúpe nebavili, podpísala zmluvu o prenájme, aj nadpis to malo taký. Raz zmluvu podpisovala s jeho právničkou, dvakrát bol za ňou sám obžalovaný, keď prišiel za ňou druhýkrát, povedal jej, že napísal dodatok k zmluve, nechcela to podpísať, nemala okuliare, ale toľko do nej hustil, až to nakoniec podpísala.

Splnomocnenkyňa poškodenej Y. R. V. J., T. uviedla, že p. U. sa dostavila k nim do kancelárie niekedy v roku 2013 s tým, že uzatvorila nájomnú zmluvu na 1 rok s mesačným nájomným 120,- €, avšak keď išla zaplatiť daň z nehnuteľnosti, pracovníčka obecného úradu jej povedala, že už nie je vlastníčkou domu a týmto je obžalovaný. Poškodená nemala vedomosť o tom, že by takú zmluvu podpisovala. Keďže poškodená disponovala nájomnou zmluvou, bola na súd podaná žaloba vedená pod sp. zn. 8C/222/2013, pričom toto konanie bolo právoplatne skončené tak, že obžalovaný jej bol povinný zaplatiť ročné nájomné 1.440,- € plus úrok z omeškania. V súčasnosti je vedená exekúcia u súdnej exekútorky T. W. X. J. pod sp. zn. 228 EX/1074/2017. Poškodená nemá k dispozícii žiadnu kúpnu zmluvu, ani rozhodnutie z katastra, nemá vedomosť ani o tom, že by sa rozprávalo o nejakom zriadení vecného bremena. Poškodená bola vždy čulá, priama, vedela, čo chce riešiť, predkladala doklady, keď sa nemohla dostaviť, ohlásila sa cez obecný úrad, vedela jasne povedať, že podpisovala nájomnú zmluvu, že túto si aj preštudovala. Nikdy nemala pocit, že jej vyjadrenia sú zmätočné alebo by si odporovali, naposledy bola s ňou v priamom kontakte v roku 2017, odvtedy len v telefonickom.

Svedkyňa N.. T. W. uviedla, že v tom čase pracovala na úrade ako vedúca odboru výstavby. P. U. si bola u kolegyne p. V. zaplatiť daň z nehnuteľnosti, pričom tá ju vtedy upozornila, že daň platiť nemá, pretože nie je vlastníčkou nehnuteľnosti. Poškodená chcela vedieť, čo sa udialo, nemala vedomosť o tom, že by svoj dom nemala vo vlastníctve, preto vyhľadali katasterportal, kde už figuroval ako vlastníč najskôr obžalovaný a veľmi rýchlo po tom nejaký pán zo Ž.. P. U. jej vtedy uviedla, že nemá vedomosť o tom, že by podpisovala kúpnu zmluvu, že podpisovala len nájomnú zmluvu. Uviedla jej tiež, že najskôr podpisovala nejaké papiere, potom jej prišli dať podpísať ďalšie, keď sa jej pýtala na overenie podpisu povedala, že prišla nejaká pani. Poškodenú poznala z hľadiska práce, vždy si plnila svoje povinnosti, z hľadiska vnímania sa jej zdala ako čiperná, mala dobrú pamäť.

Svedkyňa Y. L. Y. si nepamätala presné okolnosti overovania podpisu, vyjadrovala sa len vo všeobecnej rovine. Uviedla, že štandardne chodia overovať podpisy aj mimo úrad, ona neskúma dôvod prečo ide, ani objednávateľa, rovnako neskúma obsah listiny, neoboznamuje účastníka s tým čo podpisuje, nepoučuje ho. Pre ňu je podstatné, že osoba má platný občiansky preukaz a že je schopná sa podpísať. Spôsobilosť si overuje vyhlásením účastníka, resp. subjektívnym posúdením, že táto osoba koná dobrovoľne. Účastníci nemajú povinnosť si pred ňou listinu prečítať, nepoučuje túto osobu, či vie čo podpisuje a či pozná obsah listiny. Nepamätá si, či v tomto konkrétnom prípade bola odovzdávaná kúpna cena, ona to ani neskúma, pokiaľ to nie je v notárskej zápisnici. Pokiaľ osvedčuje listiny mimo úradu, prax je taká, že overí podpis do osvedčovacej knihy, zviaže listiny a tieto následne ide osvedčiť do kancelárie.

Z prečítanej výpovede svedka T. W. bolo zistené, že tento obžalovanému požičal 4.4.2012 na základe písomnej zmluvy sumu 6.300,- € , uvedená zmluva bola uzatvorená písomne, bola bezúročná a lehota splatnosti bola dohodnutá do 31.12.2012. Bola tiež spísaná zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX, k.ú. I. G., zároveň bola spísaná u notárky notárska zápisnica o uznaní dlhu. Nakoľko obžalovaný mu pôžičku nesplatil, dohodli sa, že mu odpredá dom, ktorý v jeho prospech založil. Dňa 26.02.2013 teda na Notárskom úrade JD.. Z. L.Á. P. Ž. spísali kúpnu zmluvu. Predmetnú nehnuteľnosť mu obžalovaný predal za kúpnu cenu 17.000,- €, pričom oin mu kúpnu cenu vyplatil v hotovosti pri podpise zmluvy, pričom mu doplatil sumu 10.700,- €. Pri podpise zmluvy ho obžalovaný informoval o tom, že v nehnuteľnosti býva nejaká jeho tetka N. U. a že táto má právo dožitia.

Zo znaleckého posudku znalca z odboru písomoznalectvo Y.. N. B. č. 40/2013 vyplýva, že sporný podpis nájomcu na nájomnej zmluve, kde ako prenajímateľ je napísaná N. U. a ako nájomca T. W. a ktorú N. U. podpísala dňa 05.03.2012, je vlastnoručný podpis T. W., ktorý úmyselne menil svoj vlastný podpis v záujme jeho nespoznania. V 5 stupňovej škále záverečného hodnotenia určil stupeň I - jednoznačnosť.

Zo znaleckého posudku KEÚ PZ Bratislava č. PPZ-KEU-BA-EXP-2014/2414 vyplývalo, že podpis v mieste „kupujúci“ na kúpnej zmluve zo dňa 05.03.2012 bol vyhotovený iným perom ako podpisy na nájomnej zmluve a podpis v mieste „predávajúci“ na kúpnej zmluve. Podpisy na nájomnej zmluve a podpis v mieste „predávajúci“ na kúpnej zmluve boli vyhotovené druhovo zhodným písacím prostriedkom (perom). Podpis v mieste „kupujúci“ na kúpnej zmluve nebol vyhotovený perom predloženým N. U., podpisy na nájomnej zmluve a podpis v mieste „predávajúci“ na kúpnej zmluve boli vyhotovené druhovo zhodnou náplňou písacieho prostriedku akou disponuje predložené pero.

Znaleckým posudkom znalca z odboru stavebníctvo, odvetvie odhad hodnoty nehnuteľností N.. P. I. č. 03/2015 bola všeobecná hodnota rodinného domu súp. č. XX postaveného na parc. W. XXX, k.ú. I. G. stanovená na sumu 23.300,- €.

Z listov vlastníctva č. XXX bolo zistené, že vlastníkom rodinného domu súp. č. XX postaveného na parcele č. W. XXX a vlastníkom parciel č. W. XXX „zastavané plochy“ a W. XXX „záhrady“ bola ku dňu 08.03.1999 N. U. , ku dňu 16.01.2013 T. W. na základe kúpnej zmluvy zo dňa 05.03.2012.

Z nájomnej zmluvy zo dňa 05.03.2012 vyplýva, že touto N. U. ako prenajímateľ prenechala obžalovanému ako nájomcovi do užívania priestor nachádzajúci sa v nehnuteľnosti súp. č. XX na ul. Y. XX v I. G. , zmluva bola uzatvorená na dobu 1 roka, nájom bol dohodnutý na sumu 120,- € mesačne.

Z kúpnej zmluvy zo dňa 05.03.2012 vyplývalo, že N. U. ako predávajúca odpredala T. W. ako kupujúcemu nehnuteľnosti nachádzajúce sa na LV č. XXX v k.ú. I. G. za sumu 17.000,- €. Účastníci zmluvy sa dohodli, že návrh na vklad je oprávnený podať T. W., na čo ho predávajúca týmto spôsobom splnomocňuje. Rovnako bol T. W. splnomocnený na prevzatie všetkých rozhodnutí príslušnej správy katastra spojených s vkladom vlastníckeho práva tejto kúpnej zmluvy. Uvedená kúpna zmluva bola overená L. Y., pracovníčkou notárskeho úradu Y.. Z. L. dňa 05.03.2012.

Na základe návrhu na vklad do katastra zo dňa 05.03.2012 podaného obžalovaným bol rozhodnutím Správy katastra L. zo dňa 14.03.2012 č. V XXX/XX povolený vklad vlastníckeho práva k vyššie uvedeným nehnuteľnostiam v prospech obžalovaného.

Notársky úrad Y.. Z. L. v písomnom podaní zo dňa 27.02. a 26.03.2013 uviedol, že vzhľadom na časový úsek, kedy došlo k osvedčeniu podpisu, t. j. takmer jeden rok, nie je možné objektívne posúdiť, za akých okolností došlo k podpisu listín, ktoré sú predmetom uvedeného trestného stíhania. Zdôraznil, že notár legalizáciou neosvedčuje pravdivosť skutočností uvádzaných v listine, poznačí len názov listiny, ktorú osvedčuje a za obsah znenie a pravdivosť údajov si zodpovedajú klienti, ktorí listinu predložili a ktorí svojim podpisom potvrdzujú, že s ňou súhlasia. Zistením v systéme NCRop si overili, že p. U. podpísala kúpnu zmluvu. Uviedol ďalej, že k ďalším okolnostiam podpisu sa nemôžu vyjadriť keďže ich notársky úrad osvedčuje tisícky podpisov tak v úrade ako aj výjazdmi, mimo notárky úrad, do rôznych inštitúcií a ku klientom, ktorí o túto službu požiadajú a uviedol, že aj v danom prípade bol podpis realizovaný mimo úrad. Súčasťou vyšetrovacieho spisu je aj fotokópia z osvedčovacej knihy z ktorej súd zistil, že číslo pridelené NCR OP k podpisu N. U. bolo 149201, čo je číslo uvádzané aj v osvedčení o pravosti podpisu na predmetnej kúpnej zmluve.

Z listinných dôkazov - zmluvy o pôžičke zo dňa 04.04.2011 uzatvorenej medzi obžalovaným ako dlžníkom a T. W. ako veriteľom, Notárskej zápisnice N 101/2012, NZ 12119/2012, NCRIs 12428/2012 zo dňa 04.04.2012 o uznaní dlhu, Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 04.04.2012 uzatvorenej medzi T. W. ako záložným veriteľom a obžalovaným ako záložným dlžníkom a Notárskej zápisnice - kúpnej zmluvy zo dňa 26.02.2013 č. N 57/2013, NZ 6308/2013, NCRIs 6463/2013 vyplynuli skutočnosti ako ich uvádzal vo svojej výpovedi svedok T. W..

Zo správ Správy katastra L. je zrejmé na základe akých zmlúv, návrhov na vklad a rozhodnutí dochádzalo k zmene vlastníckeho práva k vyššie uvedeným nehnuteľnostiam, z týchto tiež vyplýva, že rozhodnutie o povolení vkladu č. V 315/12 bolo doručované obžalovanému a poškodenej, pričom obe doručky boli podpísané obžalovaným.

Zo správ Obce I. je zrejmé, že obžalovanému bol dňa 19.03.2012 na základe jeho vlastnej žiadosti overený podpis na listine s názvom „Splnomocnenie na preberanie pošty“. Záznam o overovaní podpisu N. U. v ich osvedčovacej knihe nebol nájdený.

Zo správ Slovenskej pošty, a.s. je zrejmé, že zásielka „V 315/12 Rozh.“ od Správy katastra L. adresovaná N. U. bola doručovaná dňa 19.03.2012, túto prevzal oprávnený prijímateľ - splnomocnenec so splnomocnením vytvoreným na OÚ I. T. W..

Z fotokópie spisu Okresného súdu L. X. sp. zn. XC/XXX/XXXX bolo zistené, že rozsudkom Okresného súdu L. X. zo dňa 29.04.2015, sp. zn. XC/XXX/XXXX bol T. W. zaviazaný zaplatiť N. U. 1.440,- € s 5,75 %-ným úrokom z omeškania ročne od 23.03.2013 do zaplatenia titulom nájomného. Súd v rozhodnutí konštatoval, že mal za to, že účastníci uzatvorili nájomnú zmluvu, ktorú obaja podpísali, prejudiciálne vyriešil platnosť kúpnej zmluvy, ktorú vyhodnotil ako absolútne neplatný právny úkon, ktorý zo strany predávajúcej, teda v danom konaní poškodenej N. U., nebol urobený slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne.

V danom konaní bol vyhotovený aj znalecký posudok znalca z oboru písomoznalectva T. T. W. č. 8/2015 č. 8/2015 z ktorého vyplynulo, že pri analýze sporného podpisu na nájomnej zmluve pomocou technických prostriedkov neboli zistené žiadne znaky nasvedčujúce technickému falšovaniu podpisov. V okolí podpisu sa nevyskytujú stopy po pretlačení, obkreslení ťahoch resp. po ich mechanickom odstraňovaní napr. gumovaním. To znamená, že sporný podpis je výsledkom autentického písárskeho prejavu konkrétnej osoby. Na základe zistených zhodných znakov znalec uviedol, že nie je možné vylúčiť T. W. ako pisateľa sporného podpisu na nájomnej zmluve zo dňa 5. 3. 2012. Na základe zistených rozdielných znakov, vysokej miery variability porovnávacích podpisov, jednoduchej ťahovej konfigurácie sporného podpisu znalec konštatoval, že nie je možné stanoviť jednoznačný záver skúmania. Uvedený znalec bol v tomto konaní aj vypočutý, pričom vypovedal, že podpisy je možné vždy falšovať a závisí to od šikovnosti falšovateľov. V prípade naskúšania podpisov je možné u takto krátko podpisy, ktorý bol aj na nájomnej zmluve, dosiahnuť jeho dobrú falšovateľnosť. V danom prípade pri vypracovávaní ZP zohľadňoval relatívne jednoduchú ťahovú konfiguráciu sporného podpisu a vysokú mieru variability predložených porovnávacích podpisov. Veľká väčšina hodnotených znakov v spornom podpise spadá do variability hodnotených znakov v porovnávacích podpisoch, avšak nenastala 100 %-ná zhoda, a preto ani nestanovil jednoznačný záver skúmania. Uvedol, že podpis na nájomnej zmluve je s vysokou pravdepodobnosťou, hraničiacou s istotou, podpisom odporcu. Napriek záveru znalca Y. B. v ZP vypracovanom v trestnom konaní, ktorý hovoril o falšovaní napodobením ľudskou rukou, znalec T. W. uviedol, že podľa jeho názoru skúmaný podpis nebol technicky falšovaný za použitia technických prostriedkov, a teda jednalo sa o falzifikát ľudskou rukou.

Vzhľadom vyššie uvedené vykonané dokazovanie súd ustálil skutkový stav tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Pokiaľ ide o výrok 1/ obžalovaný 2/ sa ku skutku v plnom rozsahu priznal, uviedol akým spôsobom sa dostal do Č., ako bola vyplatená záloha za nábytok i to, že tento bol z firmy K. skutočne odvezený. Hoci jeho výpoveď na hlavnom pojednávaní v niektorých smeroch bola rozporná a chaotická, súd poukazuje na to, že od spáchania skutku uplynulo 10 rokov a je logické, že obžalovaný si nemusí pamätať všetky podrobnosti, osoby, miesta, uvedené rozpory však boli odstránené prečítaním jeho výpovede z prípravného konania. Obžalovaný 1/ hoci spáchanie skutku popieral, je usvedčovaný predovšetkým výpoveďou obžalovaného 2/ a tiež svedkov Z. a G.. Títo svedkovia popísali okolnosti predaja a odvozu nábytku, uviedli ako sa následne k tomuto nábytku vlastným pátraním dopracovali, že tento našli v

pizzerii obžalovaného 1/, pričom svedok Z. jednoznačne potvrdil, že sa jedná o ich nábytok, keďže tento jednak sám vyrábala a jednak mal špecifické znaky, ktoré boli identifikované aj pri prehliadke priestorov pizzerie. Navyše svedkyňa G. opoznala obžalovaného 1/ ako osobu, ktorá prišla k nim do firmy vybrať nábytok, zaplatila zálohu, a to tak v rámci rekognície ako aj na hlavnom pojednávaní. Rovnako opoznala v rámci rekognície aj obžalovaného 2/. Pokiaľ obžalovaný 2/ na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaného 1/ nepozná, súd opätovne poukazuje na odstup času, pričom aj svedkyňa G.Á. uviedla, že obžalovaný 1/ je oproti minulosti „pribratejší“. Skutkový stav bol tiež preukázaný listinnými dôkazmi a prečítanými svedeckými výpoveďami, najmä svedka C., ktorý potvrdil, že nábytok zo spoločnosti K. odviezol a svedka V., ktorý sa vyjadril k existencii spoločnosti X. a tiež k tomu, že so spoločnosťou G., teda so spoločnosťou obžalovaného 1/, nikdy nič neuzatváral. Súd tiež poukazuje na to, že pokiaľ obžalovaný tvrdil, že peniaze si na nábytok musel požičiavať od matky, je nelogické, aby potom za nábytok od spoločnosti V. zaplatil o 1.500,- € viac ako bola cena spoločnosti K.. Pokiaľ sa jedná o svedecké výpovede svedkov H. W., J. P. J. a G.X. J., tieto boli rozporné, svedkovia vypovedali na hlavnom pojednávaní diametrálne odlišne ako v prípravnom konaní a je nelogické, že by si dva roky po skutku nepamätal určité skutočnosti, pričom päť, resp. desať rokov po skutku si zrazu vybavili detaily. Súd tiež poukazuje na ich kamarátsky, resp. rodinný vzťah k obžalovanému a tiež na majetkovú zainteresovanosť v spoločnosti G., a preto ich výpovede považoval za účelné a nedôveryhodné, v snahe pomôcť obžalovanému 1/.

Pokiaľ ide o skutok vo výroku II/, aj tento obžalovaný 1/ popieral, z jeho spáchania je však usvedčovaný tak výpoveďami poškodenej, svedkov, ale aj ďalšími listinnými dôkazmi. Poškodená jednoznačne tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní uviedla, že s obžalovaným 1/ nikdy kúpnu zmluvu neuzatvorila, že nemala v úmysle odpredať nehnuteľnosť, v ktorej žije, naopak tvrdila, že obžalovanému 1/ len dala do nájmu miestnosť vo svojom dome a za tým účelom s ním uzatvorila nájomnú zmluvu, ktorú aj podpísala a ktorú v konaní predložila. Tieto jej tvrdenia sú podporené aj výpoveďou splnomocnenkyne poškodenej, svedkyne N. W., ale aj ďalšími dôkazmi zabezpečenými v trestnom konaní. N. W. uviedla okolnosti, za akých sa poškodená dozvedela, že už nie je vlastníčkou nehnuteľnosti, pričom uviedla, že poškodená z tejto skutočnosti zostala prekvapená a zmieňovala sa jej iba o nájomnej zmluve, nie o kúpnej zmluve. Súd tiež poukazuje na to, že pokiaľ by poškodená vedela, že už nie je vlastníčkou nehnuteľnosti a bola si vedomá podpisu kúpnej zmluvy, je nelogické, aby následne išla na obecný úrad s tým, že chce za túto nehnuteľnosť zaplatiť daň. V konaní pritom nebolo preukázané, že poškodená by nepostihovala realitu, nepamätala si skutočnosti, naopak aj z jej výsluchu pred súdom vyplynulo, že napriek svojmu vyššiemu veku táto je čulá, v.

Skutočnosť, že medzi účastníkmi bola podpísaná nájomná zmluva, hoci obžalovaný 1/ to popieral, vyplýva jednoznačne aj z rozsudku Okresného súdu L. X. XC/XXX/XXXX, ktorým bol obžalovaný 1/ zaviazaný zaplatiť poškodenej nájomné, navyše v tomto konaní prejudiciálne bola vyriešená aj otázka platnosti, či neplatnosti kúpnej zmluvy, keď súd skonštatoval, že kúpna zmluva je absolútne neplatným právnym úkonom, keďže táto nebola uzavretá slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne. Rovnako zo znaleckých posudkov či už Y. B. alebo N. W. jednoznačne vyplýva, že podpis nájomcu na nájomnej zmluve je podpisom obžalovaného 1/. Z uvedeného je potom zrejmé, že obžalovaný 1/ podpis poškodenej na kúpnej zmluve zabezpečil ľstou v úmysle seba obohatiť, pričom o jeho úmysle svedčí aj to, že v kúpnej zmluve uviedol, že sám podá návrh na vklad a tiež, že je splnomocnený prevziať všetky rozhodnutia príslušnej správy katastra spojených s vkladom vlastníckeho práva tejto kúpnej zmluvy.

Súd potom po právnej stránke konanie obžalovaných kvalifikoval nasledovne:

- u obžalovaného 1/ T. W. ako dvojnásobný prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr- zák. účinného do 31.12.2016, teda že na škodu cudzieho majetku seba a iného obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu a

- u obžalovaného 2/ L. L. ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák., ktorého sa dopustil ako účastník - pomocník podľa § 21 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., teda že úmyselne poskytol inému pomoc na spáchanie trestného činu, ktorého sa páchatel dopustil tým, že na škodu cudzieho majetku seba a iného obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu.

Svojím konaním obžalovaní naplnili všetky znaky uvedených trestných činov.

Obžalovaný 1/ T. W. bol doposiaľ dvakrát súdne trestaný, v jednom prípade sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu L. X. zo dňa 19.08.2016 sp. zn. XT/XX/XXXX v spojení s uznesením Krajského súdu v O. zo dňa 17.09.2020, č. k. XT0/XXX/XXXX-XXX právoplatným 17.09.2020 pre prečin usmrtienia podľa § 149 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený

podmienečný trest v trvaní 12 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 18 mesiacov, trest zákazu činnosti viesť všetky motorové vozidlá na dobu 18 mesiacov a povinnosť nahradiť škodu poškodenému. Priestupkovo postihnutý bol deväťkrát, vo všetkých prípadoch sa jednalo o priestupky na úseku cestnej premávky.

Obžalovaný 2/ L. L. doposiaľ nebol súdne trestaný ani priestupkovo postihnutý.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatela za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takéhoto zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý spáchal skôr ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatelovi skorším rozsudkom, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia veci, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd môže podmienečne odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky, ak vzhľadom na osobu páchatela, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život, prostredie, v ktorom žije a pracuje a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatela výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. pri povolení podmienečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody určí súd skúšobnú dobu na jeden až päť rokov.

Súd u obžalovaného 1/ Mareka Kocúra zistil jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j Tr. zák., a to že pred spáchaním skutku viedol riadny život a jednu príťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. h/ Tr. zák., teda že spáchal viac trestných činov.

Súd obžalovanému 1/ v zmysle § 41 ods. 1 Tr. zák. ukladal trest úhrnný trest, nakoľko ho odsudzoval za viac trestných činov a zároveň v zmysle § 42 ods. 1, 2 Tr. zák. trest súhrnný, keďže ho súd odsudzoval za trestné činy, ktoré spáchal skôr ako bol súdom vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin (rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 02.09.2019, sp. zn. 2T/35/2018 právoplatný 17.09.2020).

Pri určovaní výmery trestu vzal súd predovšetkým do úvahy spôsob spáchania činov a ich následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu obžalovaného 1/, jeho pomery a možnosť jeho nápravy a tiež na zákonom sledovaný účel trestu, ktorý má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život, súčasne má iných odradiť od páchania trestných činov a trest zároveň a tiež na to, že trest vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Na základe všetkých uvedených skutočností, najmä s prihliadnutím na doterajší život obžalovaného 1/ potom súd dospel k záveru bude postačujúce uložiť mu podmienený trest odňatia slobody v trvaní 24 mesiacov so skúšobnou dobou 36 mesiacov, pričom pri samotnej výmere súd prihliadol aj na to, že uložený súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. Uvedený trest súd považuje spravodlivý a primeraný, pričom tento rešpektuje hľadiská generálnej a individuálnej prevencie. Súd zároveň uložil obžalovanému 1/ trest zákazu činnosti, ktorý bol obžalovanému 1/ uložený pôvodným rozhodnutím, ktoré bolo v rámci uloženia súhrnného trestu zrušené.

U obžalovaného 2/ súd zistil dve poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. j/ a l/ Tr. zák., a to že obžalovaný viedol riadny život, priznal sa k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval. Priťažujúce okolnosti súd nezistil. Súd preto v zmysle § 38 ods. 3 Tr. zák. vychádzal z trestnej sadzby 1 rok až 3 roky a 8 mesiacov.

Súd pri určovaní výmery trestu vzal predovšetkým do úvahy postoj obžalovaného, najmä skutočnosť, že sa priznal, trestný čin oľutoval a s prihliadnutím na doterajší život obžalovaného 2/ a okolnosti prípadu dospel k záveru, že na jeho nápravu a ochranu spoločnosti bude postačujúce uloženie podmieneného trestu odňatia slobody na spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, ktorým trestom sa zabezpečí aj zákonom sledovaný účel trestu.

Poučenie:

Tento rozsudok môže odvolaním napadnúť:

- a) p r o k u r á t o r pre nesprávnosť, ktoréhokoľvek výroku,
- b) o b ž a l o v a n ý pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe,
- c) p o š k o d e n ý pre nesprávnosť výroku o náhrade škody,
- d) z ú č a s t n e á o s o b a pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku, môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo, že chýba.

V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť odvolaním prokurátor; len čo do povinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť, okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného.

Odvolanie sa podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.